

Setembre social | | Actualitzat el 25/10/2024 a les 06:00

«Teníem clar que volíem una organització interna assembleària i horitzontal»

Entrevista a Anna Hernández i Alba Gràcia, de la llibreria de pensament crític Murmuri de Manresa | Han obert les portes enguany com a «projecte, utopia, empresa política, experiment, necessitat comuna, intent d'autoocupació militant, aquest deliri en temps de tedi»

Anna Hernández i Alba Gràcia, sòcies de la llibreria Murmuri. | Anna Pujol Navarro

La llibreria de pensament crític Murmuri, ubicada al Barri Vell de Manresa (C. Cap del Rec, 8), ha obert les portes enguany com a «projecte, utopia, empresa política, experiment, necessitat comuna, intent d'autoocupació militant, aquest deliri en temps de tedi», segons expliquen a la seva pàgina web. Alba Gràcia i Anna Hernández en són les sòcies treballadores i impulsores.

Per què vau decidir fer-vos cooperativa?

Nosaltres, abans de triar el format, ja donàvem importància al fet que fos una organització interna assembleària i horitzontal i que qui treballés fos qui decidís sobre el rol del projecte i sobre les condicions de treball. Inicialment, pensàvem en cooperativa o associació cultural, tot i que no teníem molt clares les implicacions. Érem noves, no havíem obert res i no ho sabíem. Tenint clar que volíem un model horitzontal i assembleari i coneixent persones que ens podien assessorar en l'àmbit cooperatiu, vam acabar escollint aquesta fórmula.

La idea, d'on venia?

D'abans de la pandèmia. Vam començar amb altres persones, però per circumstàncies de cadascú i altres feines van sortir del projecte. Llavors va venir l'Anna i quan vam trobar el local tot es va precipitar. Va ser clau formar part de la Fundació de los Comunes, que ens van donar molt suport i ànims en muntar la llibreria, perquè fa molts anys que tenen projectes d'aquest tipus. Si no haguéssim tingut els suports que hem tingut no sé si ens haguéssim animat, soles, en un context de crisi econòmica.

Amb quins ajuts econòmics heu comptat?

Amb la capitalització de l'atur, sense la qual no hauríem fet res, perquè no teníem ni un duro. També hem comptat amb préstecs personals i d'amistats, que han fet que no hagi calgut demanar cap crèdit bancari. Enguany també hem demanat la subvenció per a la incorporació de noves sòcies i també tenim, oberta actualment, una campanya de sòcies amb diversos tipus d'aportacions.

Rètol de fusta abans de penjar-se a l'entrada de la llibreria cooperativa. Foto: Anna Pujol Navarro

I la relació amb l'Ateneu, com va començar?

Ja compartíem bastants espais militants amb persones treballadores de l'Ateneu, entre d'altres, la xarxa de suport mutu del barri antic de Manresa. Ens van dir que a l'Ateneu s'hi oferien acompanyaments per persones que volien impulsar projectes com el nostre. La idea ja la teníem al cap des de feia bastant temps, i vam trucar-hi a la porta.

Quina és la vostra visió d'una llibreria i de la xarxa al seu voltant?

Entenem les llibreries com a manera d'intervenció política, com una part de militància també. Abans d'obrir ja vam fer molta comunitat aquí, ens han ajudat moltíssim tant amb feina com amb diners. També pot ser un espai de projecció cap a la ciutat, un espai més neutre on poden venir persones i que no sentin que hi ha tantes implicacions com en altres llocs militants. A més, a Murmuri hem començat a organitzar un munt d'activitats culturals, que tenim ganes de mantenir. Aquí, al barri antic, és on ho fem tot. Estem molt vinculades a l'Ateneu Popular La Sèquia i a d'altres entitats.

Aquest article està publicat en col·laboració amb l'Ateneu Cooperatiu de la Catalunya Central, dins de la revista 'Vuit anys d'iniciatives transformadores a la Catalunya Central'